

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΑΙ ΑΙΣΙΟΤΕΙΑ

"Ένα ανέκδοτο του Κολοκοτρώνη. Ο ενοχλητικός «σπουδας μένος» με τις συμβουλές του! Γιατί έπρεπε να δη τον ίσκιου του το μεσημέρι... Τό κόλλη των άμελων μαθητών της Σχολής των Ευελπίδων και το κόλλη του καθηγητού του! Πώς τους έβγαζε δυο-δυο στον πίνακα! Τά χαρμένα μαλλιά του Βασιλίου 'Επιτρόπου κ' η πανηγυρική άδωσά του κατηγορουμένου. Μια έξωφρενική έρώτη ενός μαιευτήρος! Πώς επεκράτησε η συνήθεια να λέμε «πεντάρικος» και «δεκαρίκος» λέγος, κτλ.

ΟΝ καιρό που ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, ο θρυλικός εΓέρος του Μωρηά, επί αρχές της Έλληνικής Έπαναστάσεως του 1821, πολιορκούσε την Τριπολιτσά, βρισκόταν στο στρατόπεδό του κ' ένας νέος, ο Ραγκαβής, ο οποίος είχε σπουδάσει στη Στρατιωτική Σχολή της Γερμανίας και τον όποιον ο Κολοκοτρώνης χρησιμοποιούσε ως διερμηνέα στις συνομιλίες του με τους ξένους και τον περιλάτναν πολύ, λόγω της έξωφρενικής μορφώσεώς του.

Ο Ραγκαβής όμως, ο οποίος ήτανε πολύ κοντός — νάνος οσστός — παίρνοντας θάρρος άπ' τις περιουσίες του, είχε τη μαγία να δίνει διαρκώς συμβουλές στο Γέρο του Μωρηά, για τον τρόπο, με τον όποιον θα κερδίσει την Τριπολιτσά. Ο Κολοκοτρώνης, που ήξερε καλά τι έκανε, ανέχονταν επί άρκετό καιρό τις συμβουλές αυτές και τις άκουγε, χωρίς να βγάξει λέξη. Άλλά ο σπουδασμένος Ραγκαβής φαινόταν πως στο τέλος του παύσανε! Τά νεύρα του Κολοκοτρώνη έρεθίστηκαν, ή ύπομηνη του έξαντλήθηκε, και μιά μέρα, άφου πρώτα τον άκουσε, του είπε :

—Δέ μου λές, παιδί μου, τι ώρα κάνεις τον περιπατό σου, τώρα το καλοκαίρι ;...

—Μά, τό πρωί, μόλις χαράζει, και τό βράδυ-βράδυ, με τη δροσιά άποκρίθηκε ο Ραγκαβής.

Τότε ο Γέρος του Μωρηά του είπε :

—Κάνε μου τη χάρι να κάνεις μιá μέρα τη βόλτα σου και τό μεσημέρι...

Ούτε ο Ραγκαβής, ούτε οι άλλοι, που ήταν παρόντες εκεί, κατάλαβαν τι έννοουσε ο Γέρος του Μωρηά μ' αυτά τά λόγια, κ' έμειναν άπορημένοι με την παράξενη συμβουλή του...

Όταν έφυγε ο Ραγκαβής, τον ρώτησαν τι έννοουσε μ' αυτό που είχε πει. Κι' ο Κολοκοτρώνης τους έδωσε την έλπίμενη εξήγησι :

—Ορέ, τότες ελε, τοúτο το παιδί, που όλο και μοι δίνει συμβουλές για τό τι θά κάνω, κάθε μέρα κάνει τη βόλτα του μόνο πρωί και βράδυ, και βλέποντας τον ίσκιου του μεγάλο, θαρρεί και τό μπόι του μεγάλο ! Γ' αυτό του είπα να κάνει και μιá βόλτα μεσημέρι, να δη τον ίσκιου του το μικρό, να καταλάβη το μικρό του μπόι και να πάψη να μοι δίνει συμβουλές...

Όταν ο έν άποστρατιέ άντιστράτηγος κ. Λεωνίδας Λαπαθιώτης ήταν καθηγητής των μαθηματικών στη Στρατιωτική Σχολή των Ευελπίδων, είχε προσέξει ότι οι άμελέστεροι άπό τους μαθητάς του, κάθε φορά που έπρόκειτο να τους εξετάσει, προσφασίζονταν διάφορες άπίες, για ν' άποφύγουν την εξέταση αυτή. Δύο μάλιστα άπό τους μαθητάς παρουσιάζονταν σχεδόν πάντοτε ο ένας έχοντας δεμένο τό δεξιό του χέρι και λέγοντας πως δεν μπορούσε να γράψη με την κυμαλιά στον πίνακα το μάθημα, κ' ο άλλος έχοντας δεμένο τό μαγουλό του και λέγοντας πως δεν μπορούσε τάχα να μιλήση...

Ο καθηγητής όμως, που μωυζήσανον σ' ό' αυτά κάποιο εκόλλος των άμελων αυτών μαθητών για ν' άποφύγουν την εξέταση των μαθημάτων που δέν είχαν μελετήσει, κατέγινε κ' αυτός σ' ένα δικό του εκόλλο : Τους έβγαλε μιá μέρα στον πίνακα και τους δυό μαζή, τον έναν με το δεμένο τό χέρι και τον άλλον με τό δεμένο μαγουλό, κ' έβαλε αυτών που δέν μπορούσε τάχα να γράψη, να ύπαγορεύη σ' αυτών που δέν μπορούσε να μιλήση τους τύπους και τις εξισώσεις του ύπο εξέτασιν

μιá άγρόπειά μου, πενήντα χιλιόμετρα μακριά άπό τό Χόλλυουντ, κ' έχει άφοσιώονα στο πάθος της ζωής μου : Στην πτηνοτροφία. Δέν δέχομαι κανένα, δέν λαβαίνω κανένα γράμμα και δέν άπαντώ σε κανένα τηλεφώνημα. Κάθε βράδυ περνάω άπό τις φωνές των πουλερικιών μου και μαζεύω τ' αυγά τους. Αύτη είναι ή πιο ευχάριστη άποσχόλησι της ζωής μου.

Όσο τώρα για την Γκρέτα Γκάμπο, ο «άστειος των άστέρων» έξομολογείται ότι τις καλύτερες διακοπές της τις πέρασε κατ' το τελευταίο ταξίδι της στη Σουηδία. "Ετσι της δόθηκε ή ειδικαία να ξαναγίωσι στο περιβάλλον των παιδικών της χρόνων. Τέλος είχε και την τύχη να πλέξη ένα έφημορο ειδόλλο με τον πρόγερτα Σίγκχαρντ, του βασιλικού Όθλου της Σουηδίας, ο όποιος θά γινόταν άνδρας της, άν δέν άπαγορεύε ο ίδιος ο βασιλεύς αυτών τό γάμο. Κι' έτσι ή Γκρέτα Γκάμπο γύρισε πάλι στο Χόλλυουντ, μ' ένα σωρό ευχάριστες άναμνήσεις και νοσταλγίες... JEANNE ROUDOT

μαθήματος. Έκείνοι όμως, που δέν ήξεραν τίποτε, τά έχασαν κ' έτσι τους άπεκάλυψε πως ήταν άμελέτητοι...

Κάποτε πάλι, ο ίδιος κ. Λαπαθιώτης, ήταν συνήγορος στο Άναθεωρητικό Δικαστήριο, ενός ταγματάρου της Χωροφυλακής, που είχαν ήδη καταδικασθή σε δεκαετή έμρητι άπό τό Στρατοδικείο και ζητούσε άναθεώρησι της όδου του. Τόν ύπεραστίθηκε μάλιστα με τόση δεξιότητα, ώστε κατέρριψε τελείως την έναντίον του κατηγορίαν.

Η εφάρθεσι άγρόρεισι του στενοχώρησε τον Βασιλικό Έπιτροπό, ο όποιος ήταν ένας γέρος ταγματάρου, που έβαρε άγρίως τά μαλλιά του ! Τόν στενοχώρησε τόσο πολύ, ώστε, διευτερολογώντας και μιá έξοντας βάσιμα έλεγχειρήματα ν' άντιτάξη, έπετέθη λαίρως και δημόσις έναντίον του συνηγορήσαντος και του είπε, μεταξύ των άλλων, ότι «παραιομορφώνει την άλήθειαν, παριστών τά πράγματα άλλοια, άφ' ό,τι ήταν πράγματι»...

Ο συνήγορος τότε του άποκρίθηκε ότι «αυτός μόν δέν έχει την συνήθειαν να παραιομορφώνη την άλήθειαν, παριστών τό μέλαν λευκόν και τό λευκόν μέλαν, άλλά, έξ έναντίας, τοúτο πράττει έκ συστήματος ο κ. Βασιλικός Έπιτροπόσι !», ύπονοών μ' αυτή τη φράσι τό πασίγνωστο βάρμιο του Βασιλικού Έπιτροπού... Έκείνος τότε κατάλαβε τον ύπαντιγόμ κ' έγινε έξω φρενών ! Σχημάθηκε άπό την έδρα του άγαπαντισμένος, κατακόκκινος, και μ' άπειλητικές χειρονομίες, έβρισε τόσοσν ξηρημένα τον συνήγορο, ο όποιος έμεινε τελείως άπαθής, ώστε αναγκάστηκε να επέμβη ο πρόεδρος του Άναθεωρητικού και να τον άνακαλέση στην τάξη, άφαιρώντας του τον λόγο. Και τό άποτέλεσμα αυτής της ιστορίας ήταν ότι τό δικαστήριο, που έπίσθη άκόμα περισσότερο άπό τό έπεισόδιο αυτό για τό άδικο της κατηγορίας, άθώωσε στο τέλος πωληρηφι τον ύπο κατηγορίαν ταγματάρου...

Ο διακεκριμένος κατ' τά άλλα, άλλά κλασσικής άφηρημάδας, γιατρός και μαιευτή Δελφινάκης, είχε κληθή κάποτε άπό μιá κυρία, που ήταν στείρα και δέν έκανε παιδιά, να την εξετάσει.

Άφου την εξέτασε, την ύπέβαλε, κατ' ή συνήθειαν των γιατρών, σε διάφορες έρωτήσεις, σχετικές όλες με την κληρονομικότητα. Κι' άφηρημένος όπως ήταν, της έκανε και την έξηξι έξωφρενική έρώτησι :

—Κυρία μου, μήπως και ή μητέρα σας ήταν...στείρα ;...

—Τι λέτε, καλέ γιατρέ ! Έκανε ή κυρία, κατάπληκτη μ' έκείνη την άνόητη έρώτησι.

—Α, ναί, έχετε δίκιο, κυρία ! Είτε τότε ο γιατρός, έξοκολούθωντας τον έξωφρενο σύλλογισμό του. Αιτό δέν έχει σχέση ! Μια άπτερά μωροί να είνε στείρα, κ' ή.....κόρη της, ώστόσο, να μίν είνε !...

Άκούστε να μάθετε πως επεκράτησε να λέγεται «δεκαρίκος» και «πεντάρικος» λόγος :

Έδώ κ' έβδομήντα χρόνια, περίπου, ήταν στην Άθήνα ένας τύπος ιδιόφρενιμος άνοσορόφος, γνωστός με τό όνομα «Κώστας ο οήτορας». Αιτός είχε τη μαγία να βγάξη λόγους επί πληρωσι και να ψευτοξή κ' να αυτών τον τρόπο. Στις διάφορες παρές, που τον καλούσαν ενά τους βγάλη λόγος, για να διασκεδάσουν, ρωτούσε προηγουμένως τι λογιής λόγο ήθελαν να τους βγάλη, «πεντάριξο ή δεκαρίκος» : Μ' αιτό δέ έννοουσε άν ήθελαν τό λόγο του σύντομο ή έκτεταμένο.

Τούβλεγαν τότε πως τον ήθελαν τον λόγο «πεντάρικος» ή «δεκαρίκος», κατ' ήν όρεξι που είχαν ή κατ' ή χρημάτα που σκόπευαν να δώσουν. Κι' εκείνος άμέσως κανόνιζε την έκτασι του λόγου του, κ' έπειτα ζητούσε την πεντάρα ή τη δεκάρα, κατ' ή συμφωνία...

Κι' έτσι έμεινε ο χαρακτηρισμός, που χρησιμοποίησε και σήμερα άκόμα, του «πεντάρικος» και «δεκαρίκος» λόγου...

Τά παλιά χρόνια οι χωροφυλάξι μας ήταν όραστηριώτατοι. Αιτό φαίνεται, άλλωστε, άπό μιá στατιστική του Άρχηγείου Χωροφυλακής, που δημοσιεύτηκε στα 1908, σύμφωνα με την όποια συνελήφθησαν σ' όλόκληρη την Ελλάδα μέσα στο δεύτερο έξάμηνο του 1907, 3.866 φυγόδοκοι, 8.700 φηγόλοιοι, 4.534 ανιπότατοι και 87.241 όρειλέτες του Δημοσιού.